

Taktstamp och extranummer i Älmstaskolan

Konfrontationskonsert kan man kanske kalla den sorts musikprogram som på söndagskvällen bjöds i Älmstaskolan, därför att två olika musikformer presenterades i samma program. Eller tvärtom, då det visade sig att det mycket väl gick att sammanföra två så pass olika former som spansk sologitarr och låtspel på diverse fioler, nyckelharpor, klarinetter, flöjt, dragspel och orgelharmonium. Sologitarren trakterades av Christer Hellqvist, de övriga av fem man och en kvinna under namnet Norrtälje Tangoorkester. Väddö Musiksällskap och Fritidsgården DRAGET bjöd på arrangemanget.

EXTRANUMMER

Christer Hellqvist är gammal bekant för en del väddöbor, då

han under sin elevtid på Väddö Folkhögskola även fungerade som lärare vid kommunala musikskolan. Sedan dess har han utbildat sig i Spanien på den förnämsta skolan för gitarrister. I Älmstaskolan spelade han verk av bl. a. Villa-Lobos och Tarrega. I de två inledande numren spökade nerverna en aning, och Christer hade nog vunnit på en något längre avdelning, ty spelet flöt desto bättre senare. Tarregas välkända »Re-cuerdos de la Hembra» skildrade fint med exakt tremolospel vattenflödet kring slottet la Hembra. Ett extranummer blev det också, ty de närmare sjuttio personerna i publiken ville inte sluta applådera.

Norrtälje Tangoorkester, för dagen med sex medlemmar mot ordinarie nio, visade fram en

blandad bukett av svenska, finska och amerikanska låtar. Där fanns marschvals av Ceylon Walin, Rådjurssoppa, en svängig vals efter gåsvikaren Anders Andersson, vemodiga finska schottis som alla går i moll, en marsch av något slag på två nyckelharpor, amerikansk nyckelharpsragtime samt en tango, den enda på orkesterns repertoar, m.m. allt framfört med den spelglädje som hör spelmansmusiken till. Tangoorkestern handskas också tämligen obesvärat med det material de bestämt sig för att spela. De följer inte slaviskt traditionella sätt att framföra musiken utan ger sig hämningslöst på i stort sett vad som helst.

SPELMANNEN MATS

Den sammanhållande kraften i

orkestern är spelmannen Mats Andersson, som oavsett vilka andra titlar, musikdir. o. dyl., som klistras på honom, nog i första hand ändå är spelman, oavsett vilken musik har för tillfället spelar. Det kan man vara glad över. Runt sig på söndagskvällen hade han nyckelharpspelande Peter Hedlund från Kungsängen och Jan Bergström från Rönninge, fiolisten Tommy Söderström, gitarristen Sven Fredriksson och organisten/flöjtisten Gunilla Andersson. Själv växlade Mats mellan fiol, klarinett och dragspel.

Även orkestern tvingades bjuda på extranummer, som blev Viksta-Lasses fina Eklundapolka nr 1. God öronfröjd för deklarations-trötta huvuden.

BIRGER BJÖRNERSTEDT